

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/120/2013
Identifikačné číslo spisu:	1212222063
Dátum vydania rozhodnutia:	21.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Belková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1212222063.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne KOVOPROJEKT Bratislava a.s., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina č. 6, IČO: 31 322 131, zastúpenej JUDr. Lászlóm Lengyelom, advokátom v Bratislave, Ružová dolina č. 6, proti žalovanej JUDr. A., nar. XX.X.XXXX, M., o návrhu na vylúčenie veci z exekúcie, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19 C 161/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. decembra 2012 sp. zn. 3 Co 620/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II uznesením z 1. októbra 2012 č.k. 19 C 161/2012-19 podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 61/2012. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa sa domáha určenia, že na pozemok nachádzajúci sa v katastrálnom území Z., obec Z., okres S. evidovaný na Správe katastra S. v registri „C“ na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela č. XXXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 5343 m² sa exekúcia nepripúšťa a súd ho vylučuje u exekúcie vykonávanej exekútorom JUDr. A. pod č. exekúcie G. a to z dôvodu, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku od 1.5.2002, pričom vlastníctvo k pozemku, ktorý žiadal vylúčiť z exekúcie nadobudol vydržaním. Dňa 19.3.2012 podal žalobu o určenie vlastníctva k uvedenému pozemku a táto je vedená na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 61/2012.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej uznesením z 20. decembra 2012 sp. zn. 3 Co 620/2012 uznesenie súdu prvého stupňa zmenil (§ 220 O.s.p.) tak, že návrh na prerušenie konania zamietol. Konštatoval, že nie sú podmienky na prerušenie konania. Z pripojených listinných dôkazov je nesporné, že rozhodnutia o určení vlastníctva (rozsudok Okresného súdu Bratislava III č.k. 8 C 32/2007-81 z 29. novembra 2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č.k. 14 Co 453/2010 z 1. marca 2012) sa stali právoplatnými 7. mája 2012, teda po podaní žalobného návrhu vedeného na Okresnom súde

Pezinok pod sp. zn. 5 C 61/2012. Tým mal za nesporné, že Mgr. N. je vlastníkom spornej nehnuteľnosti a opak doposiaľ nebol preukázaný.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa s tým, že dovolanie je prípustné podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Navrhla, aby ho dovolací súd zmenil a uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 1. októbra 2012 sp. zn. 19 C 161/2012 potvrdil. Namietala nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Poukázala na dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu. Mala za to, že pri aplikácii § 55 ods. 1 Exekučného poriadku je rozhodujúcou skutočnosťou, kto je vlastníkom veci postihnutej exekúciou. Krajský súd v Bratislave svojim rozsudkom z 1. marca 2012 sp. zn. 14 Co 453/2010 vyslovil, že Mgr. N. nadobudol predmetný pozemok do svojho vlastníctva 29. novembra 1991. Podľa záznamu v katastri nehnuteľnosti exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva k predmetnému pozemku v prospech žalovanej bol vydaný 3. augusta 2012. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 1. marca 2012 vyslovil iba to, že sa povinný stal vlastníkom predmetného pozemku 29. novembra 1991, avšak z tohto rozhodnutia neplynie, že aj v deň vydania exekučného príkazu bol alebo je povinný jeho vlastníkom. Poukazoval na súdne konanie vedené pred Okresným súdom Pezinok sp. zn. 5 C 61/2012, v ktorom on žalobca tvrdí, že nadobudol predmetný pozemok titulom vydržania do svojho vlastníctva 1.5.2002. Rozsudok Krajského súdu Bratislava z 1. marca 2012 sp. zn. 14 Co 453/2010 nezakladá prekážku právoplatne rozsúdenej veci ani v konaní pred Okresným súdom Pezinok vedenom pod sp. zn. 5 C 61/2012 a ani v predmetnom konaní. Nemení na tom nič ani okolnosť, že konanie na Okresnom súde Pezinok pod č.k. 5 C 61/2012 bolo začaté skôr ako rozsudok Krajského súdu v Bratislave nadobudol právoplatnosť. V predmetnej veci ide o riešenie predbežnej otázky (kto je v súčasnosti vlastníkom predmetného pozemku), ktorú by súd prvého stupňa mohol posúdiť sám. Na Okresnom súde Pezinok bolo začaté konanie sp. zn. 5 C 61/2012, predmetom ktorého je rozhodnutie o tom, či je žalobca vlastníkom predmetného pozemku z titulu vydržania od 1.5.2002. Výsledok konania má zásadný význam pre existenciu vecnej aktívnej legítimácie žalobcu v predmetnej veci.

Žalovaná navrhla dovolanie v celom rozsahu zamietnuť. Poukázala na to, že vlastnícke právo povinného v exekúcii bolo vyslovené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 8 C 32/07 rozsudkom z 29. novembra 2007, právoplatným 7. mája 2012, v súčasnosti nebolo vydané žiadne iné rozhodnutie, ktorým by vlastnícke právo svedčilo inému.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) za splnenia podmienky vyplývajúcej z § 241 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 239 ods. 1 O.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie treba zamietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, jeho prípustnosť bolo treba posudzovať podľa § 239 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenie odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením (účinný do 31.12.2014).

Podľa § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd sa obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 ods. 1 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na to dovolací súd skúmal, či v konaní nedošlo k vade konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. O takú vadu ide

vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vady konania uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. povinný nenamietala a v dovolacom konaní ich existencia ani nevyšla najavo. Prípustnosť podaného dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva. Dovolací súd sa zaoberal aj otázkou, či sa v konaní na súdoch nižších stupňov nevyskytol procesný nedostatok, ktorý by vykazoval znaky tzv. inej procesnej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Ani vada tejto povahy nebola v dovolaní namietaná a v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobkyňa v tomto opravnom prostriedku uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., teda, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa názoru dovolateľa dovolací súd vec nesprávne právne posúdil. Na Okresnom súde Pezinok bolo začaté konanie pod sp. zn. 5 C 61/2012, predmetom ktorého je rozhodnutie o tom, či je vlastníkom predmetného pozemku z titulu vydržania od 1.5.2002. Výsledok tohto konania má zásadný význam pre existenciu jeho vecnej aktívnej legitimácie v predmetnej veci. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa rozhodol správne, keď v predmetnej veci prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia vo veci samej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 61/2012. Záver odvolacieho súdu, že nie sú podmienky na prerušenie predmetného konania neobstojí.

V odvolacom konaní vyšlo najavo, že rozhodnutia o určení vlastníctva k predmetnému pozemku - rozsudok OS Bratislava III č.k. 8 C 32/2007-81 z 29.11.2007 v spojení s rozsudkom KS v Bratislave sp. zn. 14 Co 453/2010 z 1.3.2012 sa stali právoplatnými 7.5.2012, teda po podaní žalobného návrhu vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 61/2012. Mgr. N. je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti v súdnom konaní ani nebol preukázaný opak. Navyše treba dodať, že KS v Bratislave rozsudkom sp. zn. 2 Co 764/2014 z 26.11.2014 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 5 C 61/2012, ktorý zamietol návrh žalobkyne o určení vlastníctva, pokiaľ ide o spornú nehnuteľnosť. Odpadol teda aj dôvod na prerušenie konania.

Odvolací súd správne dospel k záveru, že tu nie sú podmienky na prerušenie konania, keďže pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy okolnosti, ktoré vyšli najavo počas odvolacieho konania a mali vplyv na rozhodovanie vo veci.

Dovolací súd sa stotožnil so záverom odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a poukazuje na dôvody odvolacieho súdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 243b ods. 1 O.s.p. dovolanie žalobkyne ako nedôvodné zamietol.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože si žiadne trovy neuplatnila a ani jej žiadne trovy nevznikli (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.